

Scînteia

ANUL XXII Nr. 2556   Miercuri 14 Ianuarie 1953   4 PAGINI - 20 BANI

O sărbătoare a culturii poporului nostru

Intre 14-24 Ianuarie 1953 se va sărbători centenarul Teatrului Național din București și se va desfășura decada Teatrului Național „I. L. Caragiale”. În această decadă vor avea loc reprezentații festive cu cele mai bune spectacole teatrale, turnee ale teatrelor din Capitală și provincie, întrevieri între actori și masele de spectatori, constatări cu echipele teatrale de amatori.

Această sărbătoare a culturii noastre se desfășoară în condiții în care teatrul, ca și întreaga noastră artă și cultură, a dobândit, în anii regimului democrat-popular, succese de mare însemnătate și cunoaște un avânt fără precedent.

Istoria întemeierii teatrului românesc, a Teatrului Național, e indisolubil legată de activitatea cultural-artistice a cercurilor democratice dela jumătatea veacului trecut, de lupta patrioților care au fost în primele rânduri ale revoluției dela 1848; întemeierea Teatrului Național e o etapă a fâșierii unei culturi naționale și democratice a poporului, opus, culturii cosmopolite și reacționare a claselor dominante. Scriitorul nostru clasic Vasile Alecsandri — unul din întemeietorii teatrului românesc — spune: „Teatrul e singura tribună ce ne-a rămas și profit de dănsa pentru a întreprinde unele simfonii pe care stăpânirea caută să le sugrume... La reprezentății vine lumea și capătă idei. Asta e lucru mare”. Patrioții înflăcărați cum au fost Iancu Văcărescu, Costache Caragiale, C. Arilău — deportat mai târziu odată cu Bălcescu — Matei Milo, V. Alecsandri, Al. Russo, M. Kogălniceanu, Cezar Bolniceșu, au înțeles că teatrul este o formă de luptă împotriva cosmopolitismului, de afirmare a pătrîmășii și necesității unui adevărat reperoriu românesc, de susținere înflăcărată a realismului în arta scenică.

Teatrul Național are bogate tradiții de artă realistă. Amintirea creațiilor unor artiști ca Matei Milo, Mihail Pascaly, Aristizoaia Romanescu, Grigore Manolescu, Ion Livescu, Constantin Noțira, Iancu Brezeanu, Aristide Demetriade, Agatha Bărescu, Maria Giurgea, Petre Liciu, etc. rămâne în istoria scenei românești ca un glorioz titlu de mândrie.

Burghezia, mai ales după primul război mondial, a dus o activitate deosebit de peridică pentru promovarea reperoriului înflăcărat, bulevardier și decadent importat din Apusul capitalist, împotriva tradițiilor interpretării realiste. Trebuie spus însă că și în acest timp au fost artiști și exponenți ai teatrului care au păstrat și au dus mai departe tradițiile înalte ale trecutului.

Acțiunii jositice a burgheziei, care ducea teatrul în mlaștina decadenței, i s'a pus capăt datorită curerilor puterii de către clasa muncitoare, care — sub conducerea partidului — a creat și condițiile necesare pentru înflorirea teatrului nostru. Partidul i-a îndrumat cu dragoste pe artiști spre dezvoltarea tradițiilor valoroase din trecut și spre folosirea înaltului exemplu al celor mai înalte arte teatrale din lume — arta teatrului sovietic.

Teatrul este astăzi parte integrantă a culturii noi, socialiste, a poporului muncitor din R.P.R.

Cultura care s'a produs în domeniul reperoriului a făcut cu puțină dobândirea unor succese însemnate în domeniul teatrului. Vechiul reperoriu, reacționar și lipsit de valoare artistică, care era dominant înainte de 23 August 1944, a fost izgonit de un valoros reperoriu românesc contemporan, inspirat din viața poporului nostru, din problemele epocii noastre. Astfel — pentru a aminti doar piese care se joacă în această decadă — au apărut creații ca „Bălcescu” de Camil Petrescu, „Ceteata de loc” de M. Davidoglu, „Pentru fericirea poporului” de N. Moraru și A. Baranga, „Ziua cea mare” de M. Banu, „Oameni de azi” de L. Demetrius, „Ion Vodă cel Cumplit” de L. Fulga și altele.

Succesele dobândite de dramaturgia noastră și de actorii noștri pe calea realismului socialist se datoresc, într-o măsură hotărâtoare, însușirii strălucitei exemple al artei sovietice. Pe scenele teatrelor noastre s'au reprezentat și se reprezintă multe dintre minunatele piese sovietice ca „Trenul blindat” de Vs. Ivanov, „Liubov Iarovaia”, de K. Trenev, „Chestiunea rusă” de K. Simonov, „Zori deasupra Moscovei” de A. Surov și altele, piese de o mare bogăție ideologică și de înaltă măiestrie artistică. Numeroși actori și regișori de frunte au avut prilejul să cunoască direct, vizitând U.R.S.S., neîntrecutele realizări ale artei scenice sovietice. Pe scena Teatrului Național, anii acestia, au căpătat o nouă viață piesele clasice ale lui Caragiale, în toată strălucirea și ascuțimea lor critică. Cu deosebit succes au fost puse în scenă opere ale clasicii ruse — Gogol („Revizorul”), Cehov („Trei surori”), precum și ale clasicii din Apus:

Teatrul nostru afirmă cu forța artistică a interpretării realiste încrederea și dragostea față de om, față de popor, ideile progresului social, ale păcii și prieteniei între popoare. Teatrul nostru joacă și este chemat să joace un rol important în educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în înălțarea artistică a chipului minunat al omului nou, în demascarea dușmanului de clasă intern și a imperialismului americano-engliz, ațălătorii la război. Tocmai pentru faptul că răspunde tot mai mult cerințelor politico-morale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii, aspirației lor puternice spre frumos — teatrul e iubit de masele largi, e socotit drept bun tovarăș și povătuitor în viață, drept un ajutor important în lupta pentru construirea socialismului și pentru pace.

Datorită cercurilor poporului muncitor, datorită sprijinului larg al partidului, al statului democrat-popular, a fost cu puțință să crească cu mult numărul teatrelor. În loc de trei teatre, câte erau în trecut, azi sunt în provincie 21 de teatre. Au fost înființate și se dezvoltă cu succes teatre ale naționalităților conlocuitoare. A crescut deosebit în ultimii ani și numărul spectacolilor.

Partidul și guvernul au asigurat pentru actorii condiții de trai și de creație de neînchipuit înainte și le îmbunătățesc neîncetat.

Ca o expresie vie a dragostei și prețuirii poporului muncitor, partidul și guvernul au acordat unor actori de frunte ca Lucia Sturdza Bulandra, N. Bălățeanu, Inalțu, titlu de artiști ai poporului al R.P.R., numeroși artiști au fost distinși cu Premiul de Stat, cu titlul de artiști emeriti al R.P.R., cu înalte ordine. Spre deosebire de trecut și de situația de azi din țările capitaliste, actorii noștri ocupă un loc de cinste în viața publică.

Marea sărbătoare a teatrului nostru are loc în condițiile când teatrul burgez din Apus a ajuns la o decadere fără precedent. Repertoriul teatrului decadent din Apus se caracterizează prin putrefacția ideologică și descompunerea formei artistice.

Ura și disprețul față de om, lăcomia de bani, crima, ațătarea la război — iată ce proslăvește teatrul contemporan din țările capitaliste. Iar actorii care nu se supun acestui „repertoriu” sunt tot mai des asvârșiți pe drumuri, anchetați de comisiile de tipul celei pentru cercetarea activității „antiamericane” și arestați.

Succesele de până acum ale actorilor, regișorilor, scriitorilor din țara noastră se cer necomentat consolidate și dezvoltate. Insușirile de aceste succese, de minunatele perspective ce li se deschid, creațiilor și activității pe frontul teatrului pășesc mai departe pe drumul rodnic al promovării la un înalt nivel artistic a reperoriului național, al dobândirii și perfecționării măiestriei artistice, al luptei împotriva rămașișilor și influențelor ideologice cosmopolite burghize.

Studierea și însușirea marxism-leninismului, cunoașterea vieții poporului nostru, studierea neîntrepută, sistematică, profundă, a tezaurului de experiență al artei teatrale sovietice, reprezintă cheșia dobândirii unor noi succese de către artiști și directorii de scenă.

Centenarul Teatrului Național este o sărbătoare a întregului popor. A îndreptăți dragostea și încrederea poporului muncitor, a se dovedi vrednici de marile tradiții progresiste ale teatrului, a duce spre culmi de glorie artistică teatrul din R.P.R., în lupta pentru socialism și pace — iată ce țeluri înalte, de mare răspundere, stau în fața oamenilor de teatru din țara noastră.

In prezența tovarășului Stalin

Concertul dat de maestrul artelor din R.P. Polonă la Moscova s'a bucurat de un deosebit succes

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS La 12 Ianuarie, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc un concert dat de maestrul artelor din Republica Populară Polonă. La concert s'au dat concursul solisti, orchestra, corul și baletul Teatrului de Operă de Stat „Stanislaw Moniuszko” din R.P. Polonă (orașul Poznan), precum și Ansamblul de stat polonez de cântece și dansuri „Mazowsze”. Concertul s'a bucurat de un mare succes. Ascultătorii au întâmpinat pe artiștii polonezi cu aplauze îndelungate.

Un succes deosebit l-au avut solistii Domenecki și Klenowski, solistele Foltyn și Kawecka, pianista Czerni-Stefanska și violonista Wilkomska. Orchestra Teatrului de Operă din Poznan dirijată de Berdiazov a dat dovadă de o deosebită măiestrie.

Un succes binemeritat l-a avut Ansamblul de stat de cântece și dansuri „Mazowsze”. La concert au fost de față membri ai guvernului U.R.S.S., I. V. Stalin, V. M. Molotov, G. M. Malenkov, L. P. Beria, K. E. Vorosilov, N. S. Hrusciov și alții.

Guvernul U.R.S.S. a educat mulțumiri celor care au dat concertul și a hotărât să le acorde un premiu de 200.000 de ruble.

CINCINALUL IN 4 ANI!

Primele succese la schela „Sovrompetrol”-Boldești în cinstea Congresului General al Sindicatelor

BOLDEȘTI (dela trimbul nostru). Anul 1953 — an hotărât pentru realizarea cincinalului în patru ani — a găsit colectivul schelii petrolifere Boldești în plin avânt. Datorită inițiativii care s'a născut aici — extinderea planificată a metodelor stahanoviste sovietice — acțiune care s'a extins asupra tuturor echipei din fiecare loc de muncă al schelii, petrolistii dela Boldești obțin succese deosebite în producție în cinstea celui de al 3-lea Congres General al Sindicatelor din R.P.R.

În cadrul întrecerilor socialiste muncitorilor și tehnicienilor dela oficiul de extracție și-au luat angajamentul ca, în cinstea acestui eveniment, să realizeze planul de producție pe cel de al treilea an al cincinalului în 11 luni și 10 zile, să depășească planul de producție pe luna Ianuarie cu 1,06% și să realizeze economia de 70.000 lei. Întrecerea socialistă a cuprins un număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni. Aplicând în cadrul întrecerilor socialiste metodele de muncă sovietice, petrolistii dela Boldești, în primele 10 zile ale lunii Ianuarie, au obținut succese însemnate. Ei au dat patriei sute de tone de țefel în plus peste sarcinile de plan ce le-au revenit în aceste zile. Deosebit, datorită extinderii la încă două brigăzi a inițiativii tov. Dumitru Arjan, Erou al Muncii Socialiste, timpul de intervenție la sonde a fost scurtat în primele 10 zile de către majoritatea echipelor de intervenție de aici, între 35-60%.

Succese deosebite de însemnate au fost obținute în noul an de muncă și de obținut dela băștile de cazane ale oficiului de foraj. Însușindu-și experiența sovietică și au prelungit timpul de funcționare între două spălări al cazanelor de abur dela 30 zile la 90 și chiar 120 zile. Acest lucru a permis să se poată lucra cu abur suficient la sonde în foraj, iar prețul de cost pe tonă-abur a scăzut simțitor, realizându-se în felul acesta economii de zeci de mii de lei.

Acum, în preajma celui de al 3-lea Congres General al Sindicatelor din R.P.R., muncitorii focștii și-au luat angajamentul să lupte pentru prelungirea timpului de funcționare al cazanelor de abur între două spălări, până la 180-200 zile.

Vom folosi din plin capacitatea furnalelor

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri din combinatul nostru a salutat cu multă bucurie inițiativa țetelui stahanovist Vasile Costache care, folosind bogata experiență sovietică, muncete sub lozincă „Mai mult țetel — prin folosirea maximă a captorului Siemens Martin, prin tot mai multe sarcje rapide”. Noi furnalștii am dat anul trecut peste plan aproape 4.000 tone de fontă. Am obținut acest succes tocmai datorită folosirii cât mai din plin a furnalelor, aplicând metoda furnalștiiștii Filipov.

Însușindu-ne metoda stahanovistului Vasile Costache, noi muncitorii și tehnicienii dela Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” trebuie să ne punem ca sarcină pe anul 1953 găsirea a noi posibilități de sporire a producției și productivității muncii.

Lucrez de 30 de ani la Hunedoara. Niciodată furnalele noastre n'au produs atâtă fontă și totuși îmi dau seama că ele pot produce și mai mult. Pe platforma de încălzire a furnalelor sunt încă rezerve interne pe care trebuie să le folosim cât mai curând. Uneori furnalele noastre lucrează fără a fi încălzite din plin, aceasta și datorită unor deficiențe în organizarea muncii pe platforma de încălzire.

Munca de încălzire nu a fost planificată

Avântul constructorilor Canalului Dunăre-Marea Neagră

CONSTANȚA (dela corespondentul nostru). — Numeroși constructori s'au adunat, zilele trecute în sala de festivități a sectorului 11 excavatiji de pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Tov. Emil Rondoleanu, președintele comitetului de întreprindere al sectorului, a dat citire chemării la întrecere socialistă către toate sectoarele de lucrări din cadrul Canalului pentru îndeplinirea planului pe 1953 în 11 luni. Un mare număr de constructori au luat apol cuvântul.

Uralele și aplauzele puternice ale constructorilor sectorului 11 excavatiji au arătat că ei se alătură din toată inima luptei pentru îndeplinirea cu cinste a angajamentelor luate.

Prin chemarea adresată tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor de pe șantierul marelei construcții a Canalului Dunăre-Marea Neagră, colectivul sectorului 11 excavatiji și-a luat angajamentul, printre altele, să îndeplinească planul anual de excavatiji în 11 luni, să sporească productivitatea muncii la excavatiji cu 1,5% față de cea planificată, să sporească indicele mediu de exploatare la excavatoarele electrice cu 4% față de indicele mediu planificat. În același timp, ei s'au angajat să reducă prețul de cost cu 1% față de cel planificat, să realizeze până la 1 Septembrie economii în valoare de 500.000 lei și să depășească planul de calificare la locul de producție cu 25%. Îndesebi la meseriile de excavatorștii, mineri, mecanici, artiștii și lăcătușii basculatori.

În cinstea Congresului Sindicatelor din R.P.R., constructorii și-au luat angajamentul ca în ziua de 27 Ianuarie să lucreze în contul zilei de 1 Februarie.

Pentru realizarea acestor obiective, muncitorii și tehnicienii sectorului 11 excavatiji s'au angajat să intensifice întrecerea socialistă, să organizeze un număr de zece celule stahanoviste în ramurile de producție excavatiji, căi ferate și mineri și să extindă în mod planificat metodele de lucru ale stahanovistilor sovietici Șestakov, Antonina Jandorova și Kotlear, precum și metodele stahanovistilor și fruntașilor din țara noastră.

Colectivul artistic al Teatrului Național „I. L. Caragiale” va organiza în cele trei mari întreprinderi din Capitală, printre care „Grivița Roșie”, „23 August”, „Fabrica de Confeții”, „Gh. Gheorghiu-Dej”, „Matyas Rakosi”, „Dinamo”, „Casa Școlărești” și altele, o serie de spectacole. Deosebit, vor avea loc întâlniri între actorii noștri și muncitorii și vor fi încheiate noi contracte de colaborare culturală între teatre și întreprinderi, organizații de masă, unități agricole socialiste, șantiere.

Spectacolul pieselor ce se vor prezenta în această perioadă vor putea cunoaște aspecte interesante din cel 100 de ani de existență al Teatrului Național, din revista-program ce va apărea într-un număr festiv.

Turnarea unui film documentar „Centenarul Teatrului Național din București”, o emisiune de timbre jubiliare și alte acțiuni vor marca această însemnată sărbătoare din viața artistică a poporului nostru.

În provincie, teatrele vor organiza ședințe festive și vor prezenta numeroase programe artistice.

(Agerpres)

In interiorul ziarului:

N. Enuță — Izvoarele belșugului (pag. 2-a).
S. Moldovanu — O grupă sindicală cu activitate rodnică (pag. 2-a).
In lupta pentru un regim sever de economii — Corespondență colectivă din partea redacției ziarului „Flacăra Sibului” (pag. 2-a).
CRONICA CINEMATOGRAFICA: Maria Pop — „Fata cu părul cărunt” (pag. 2-a).
Din — Scrisoare din Vietnam (pag. 3-a).
Pentru crearea zonei legumicole în jurul Capitalei (pag. 3-a).
FOILETON: C. Mitea și H. Doljan — „Regatul liniștii” (pag. 3-a).
Congresul fruntașilor din agricultură din R.P.D. Coreeană (pag. 4-a).
Să fie eliberați soții Rosenberg! (pag. 4-a).
Arestarea unui grup de medici-sabotori în U.R.S.S. (pag. 4-a).
Semnarea planului de muncă pe anul 1953 în vederea aplicării convenției de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.P. Ungară (pag. 4-a).
Pentru traducerea în viață a hotărârilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii (pag. 4-a).

Spioni și asasini mârșavi sub masca de profesori-medici

Astăzi se publică cronică TASS despre arestarea unui grup de medici-sabotori. Acest grup terorist, descoperit în urmă cu câțva timp de organele securității de stat, și-a propus ca printr-un tratament vătămător să scurteze viața unor oameni de seamă ai Uniunii Sovietice.

Instrucția a stabilit că membrii grupului terorist, profitând de situația lor de medici și abuzând de încrederea bolnavilor, subminau cu premeditare, în mod criminal, sănătatea acestora, le puneau diagnostic false, iar apoi ucideau pe bolnavi printr-un tratament contraindicat. Camuflându-se sub titlul înalt și nobil de medic — om al științei, acești monștri și asasini au călcat în picioare steagul sfânt al științei. Pășind pe calea unor crime monstruoase, ei au pângărit cinstea oamenilor de știință.

Acești bande de fiare cu chip de om i-au căzut viclăma tovarășii A. Jdanov și A. S. Șerbakov. Criminalii au recurs la metoda cea mai primitivă de a se apăra, și anume la intenționat să sufere de infarct al miocardului, au prescris un regim contraindicat acestei boli grave și astfel i-au ucis pe tovarășii Jdanov. Administrând în mod greșit medicamente cu acțiune puternică și prescriind un regim vătămător, medicii-asasini au scurtat viața tovarășului Șerbakov, i-au provocat moartea.

Criminalii se străduiau în primul rând să submineze sănătatea cadrelor militare conducătoare sovietice, să le scoată din activitate și să slăbească astfel apărarea țării. Arestarea criminalilor a deșeurat planurile lor mizerabile, i-a împiedicat să-și atingă scopul lor monstruos.

Cui sluceau acești monștri? Cine dirija activitatea criminală, teroristă și de sabotaj a acestor mârșavi trădători de patrie? Ce scop urmăreau ei prin asasinarea unor oameni de seamă ai Statului Sovietic?

S'a stabilit că toți membrii grupului terorist de medici erau în slujba serviciilor străine de spionaj, că s'au vândut lor cu trup și suflet, fiind agenți plății în solda acestor servicii străine de spionaj.

Majoritatea membrilor grupului terorist — Vovsi, B. Kogan, Feldman, Grinstein, Etinger și alții — au fost cumpărați de serviciile de spionaj american. Ei au fost recrutați de organizația internațională evrească burghezo-naționalistă „Joint”, filială a serviciului de spionaj american. Fața hidoasă a acestei organizații stoniste de spionaj, care și-a camuflat activitatea odioasă sub masca filantropică, a fost demascată în întregime.

Sprîjiniind-se pe un grup de naționaliști burghezi evrei descompuși, spioniștii teroristi de profesie din „Joint” și-au desfășurat din însărcinarea și sub conducerea serviciului de spionaj american, activitatea subversivă și pe teritoriul Uniunii Sovietice. După cum a arătat arestarea Vovsi la instrucție, el a primit din S.U.A. directiva „cu privire la exterminarea cadrelor conducătoare din U.R.S.S.”.

Această directivă i-a fost transmisă în numele organizației teroriste de spionaj „Joint”, de medicul Șimeliovici și de conducătorul naționalist burghez evreu Mihoels.

Demascarea bandei de medici-otrăvitori este o lovitură dată organizației stoniste evrești internaționale. Acum oricine poate vedea ce fel de „filantropi” și „prietenii ai păcii” se ascund sub firma „Joint”.

Celalți membri ai grupului terorist (Vinogradov, M. Kogan, Egorov) sunt, după cum s'a stabilit acum, vechi agenți ai serviciului de spionaj englez, slujindu-l de multă vreme și executând cele mai murdare și criminale instrucțiuni ale lui.

Trăgătorii de sfori din S.U.A. și „partenerii” lor „minori” englezi știu că dominația asupra altor națiuni nu poate fi obținută pe cale pașnică. Pregătindu-se în mod febril în vederea unui nou război mondial, ei infiltră în mod intens agenții ai lor în U.R.S.S. și în țările de democrație populară, încercând să realizeze ceea ce nu au reușit hitleriştii — să creeze în U.R.S.S. în scopuri de subminare o „coloană a 5-a” a lor. Este suficient să se reamintescă de alocarea fâșiș și cinică de către guvernul american a celor 100 de milioane de dolari pentru activitatea subversivă, teroristă și de spionaj în țările lagărului socialist, fără a mai pomeni despre faptul că pentru acest scop se cheltuiesc în secret sute de milioane de dolari de către America și Anglia.

Oamenii sovietici nu trebuie să uite nimic clipă de necesitatea de a-și ascuți prin toate mijloacele vigilența și de a urmări cu atenție uneltirile ațătătorilor la război și ale agenților lor, de a întări năncetat Forțele Armate și organele de informație ale statului nostru.

Tovarășul Stalin a avertizat în repetate rânduri că succesele noastre au și partea lor negativă, că la mulți

activiștii ai noștri ele dau naștere la o stare de spirit de nepăsare și autoînșufiere. Asemenea stări de spirit sunt încă departe de a fi lichidate. Mai avem destui gură cască. Tocmai această atitudine de gură cască a oamenilor noștri este un teren propice pentru sabotajul criminal.

În U.R.S.S. domină în mod exclusiv realitățile socialiste. În Marele Război pentru Apărarea Patriei, poporul sovietic a re-purtat o victorie fără precedent în istorie. Într-un timp nemaivăzut de scurt au fost lichidate consecințele grele ale războiului. În toate sectoarele construcției economice și culturale înregistrăm succese. Din aceste fapte, unii oameni trag concluzia că acum pericolul sabotaului, diversivității și spionajului a fost înlăturat, că trăgătorii de sfori ai lumii capitaliste pot renunța la încercările lor de a duce o activitate subversivă împotriva U.R.S.S.

Dar numai oportunitățile de dreapta, care se situează pe punctul de vedere antimarxist al „slingerii” luptei de clasă, pot găndi și judeca în acest fel. Ei nu înțeleg sau nu pot să înțeleagă că succesele noastre duc nu la slăbirea, ci la ascuțirea luptei, că cu cât vom avea mai multe succese în mersul nostru înainte, cu atât mai înverșunată va fi lupta dușmanilor poporului, sortii picirii, aduși la disperare.

Așa ne învață nemuritorul Lenin, așa ne învață tovarășul Stalin.

„Revoluția noastră — arată Lenin — mai mult decât oricare alta, a confirmat legea că dela revoluției, forța presiunii, energia, hotărârea și triumful victoriei ei întăresc todatodă forța împotrivririi burgheziei”.

Demascând teoria oportunistă a „stingerii” luptei de clasă pe măsura succesele noastre, tovarășul Stalin a avertizat: „Aceasta nu este numai o teorie putredă, ci și o teorie primelidoasă, deoarece ea adorme vigilența oamenilor noștri, îi atrage în capcană, iar dușmanul de clasă își dă posibilitatea să-și reface forțele în vederea luptei împotriva Puterii Sovietice”.

În U.R.S.S. clasele exploatare au fost demulț zdrobite și lichidate, dar s'au mai păstrat rămășițe ale ideologiei burghize, rămășițe ale psihologiei și moralei de proprietar particular, au mai rămas purtători ai concepțiilor și ai moralei burghize — oameni vșii, dușmani ascunși ai poporului nostru. Tocmai acești dușmani ascunși, sprîjiniți de lumea imperialistă, vor sabota și de acum înainte.

Toate acestea obligă pe oamenii sovietici să-și întărească prin toate mijloacele vigilența revoluționară, să urmărească cu atenție uneltirile dușmanului. Faptul că un grup de degenerați odioși din rândurile „oamenilor de știință” a putut, câțva timp, să uneltască nepedopsit, arată că unele din organele noastre sovietice și conducătorii lor au pierdut vigilența, s'au molipsit de atitudinea de gură cască.

Organele securității de stat nu au descoperit la timp organizația teroristă de sabotați din rândurile medicilor. Or, aceste organe trebuiau să fie deosebit de vigilențe, deoarece istoria cunoaște exemplul când sub masca de medici, au acționat asasini și trădători de patrie mârșavi de teapa „medicilor” Levin, Pletnyev, care la ordinul dușmanilor Uniunii Sovietice au ucis, printr-un tratament aplicat cu bună știință în mod greșit, pe marile scriitori rus A. M. Gorki, pe remarcabili activiști ai Statului Sovietic V. V. Kuibșev și V. R. Menșinski.

Nu au fost la înălțime nici conducătorii Ministerului sănătății al U.R.S.S. Ei au lăsat să le scape din vedere activitatea teroristă de sabotați a degeneraților mârșavi care s'au vândut dușmanilor Uniunii Sovietice.

Demascarea bandei de medici otrăvitori este o lovitură nimicitoare dată ațătătorilor la război imperialistă și la înșelăciune. Agențura lor a fost prinsă și făcută inofensivă. În fața întregii lumi a apărut din nou adevărata față a canibalilor proprietari de sclavi din S.U.A. și Anglia.

Poporul sovietic înfărează cu mânie și indignare banda criminală de asasini și pe stăpânii lor străni. Ei va strivi ca pe o spurcăciune desgustătoare pe mercenarii vrednici de dispreț, care s'au vândut pentru dolari și lire sterline. În ceea ce-i privește pe inspiratorii acestor mercenari asasini, ei pot fi siguri că pedeapsa nu-i va uita și va găsi calea spre ei pentru a le spune cuvântul său care cântărește greu.

Desigur, toate acestea sunt adevărate. Dar adevărat este și faptul că în afara acestor dușmani mai avem un dușman — atitudinea de gură cască a oamenilor noștri. Este în afară de orice îndoială că atâtă timp cât există la noi atitudinea de gură cască, va exista și sabotați. Prin urmare: pentru a lichida sabotații trebuie să se pună capăt atitudinii de gură cască în rândurile noastre.

(Din ziarul „PRAVDA” Nr. 13 (12581))

O fabrică nouă construită din resurse locale

BARLAD (dela corespondentul nostru). În vara acestui an, întreprinderea economică „8 Mai” din orașul Panclu a construit cu sprijinul comitetului executiv al statului poplar rațional o fabrică de acid tartric (sare de lămâie).

Folosindu-se materiale de construcție din resurse locale, s'au economisit peste 30.000 lei.

Prin punerea în funcțiune a acestei fabrici s'a putut valorifica răzătura de plantă de vin de pe vase și drojdia de vin, produse care se găsesc în cantități mari în

această regiune viticolă. Ele sunt folosite ca principala materie primă în procesul de fabricație al sării de lămâie.

Muncitorii acestei fabrici au reușit, prin înlăturarea timpilor morți și prin îmbunătățirea procedeelelor de muncă, să dea importantă cantități de produse peste plan.

Așa, de pildă, planul pe trimestrul IV al anului trecut a fost depășit cu peste 50%.

Anul acesta, muncitorii fabricii și-au luat angajamente sporite față de realizările lor anterioare.

Pentru crearea zonei legumicole în jurul Capitalei

În scopul înlăturării sarcinilor trasate de Hotărârea din 18 Decembrie 1952 a Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la crearea zonelor legumicole în jurul orașelor și centrelor muncitorești, în vederea aprovizionării populației muncitoare cu legume și zarzavaturi, comitetele executive ale sfaturilor populare și comitetele de partid ale orașului și regiunii București au întreprins o serie de acțiuni menite să creeze condițiile necesare pentru a se trece neîntârziat la crearea zonei legumicole în jurul Capitalei.

Pe baza analizei făcute pe teren de către specialiști pentru identificarea terenurilor și posibilităților de irigație și cultivare în vederea creării zonei legumicole în jurul Capitalei, s'au întocmit un raport și un proiect de Hotărâre care au fost prezentate și discutate în plenara comitetelor executive ale sfaturilor populare ale orașului și regiunii București și a comitetelor de partid ale orașului și regiunii București, care a avut loc în ziua de 9 Ianuarie 1953.

La această ședință au luat parte și reprezentanții ai comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale și ai comitetelor raionale de partid ale orașului și regiunii București, precum și directorii de gospodării agricole de stat, președinții de gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, specialiști în cultura legumelor. Deasemenea, au participat oameni de știință, reprezentanți ai organizațiilor de masă și economice.

Ședința plenară a adoptat o Hotărâre cu privire la crearea zonei legumicole în jurul orașului București în vederea aprovizionării populației muncitoare cu legume și zarzavaturi.

În partea introductivă a Hotărârii se arată că principala lipsă a sfaturilor populare și a comitetelor de partid ale orașului și regiunii București a fost aceea că au tratat problema aprovizionării populației cu legume și zarzavaturi în mod general, birocratic, limitându-se la constatări, așteptând ca producția de legume și zarzavaturi să crească fără organizare și fără plan.

Sfaturile populare n'au luat măsuri politico-organizatorice practice, nu au mobilizat în jurul lor specialiștii pricepuți în problemele legumicole, oameni de știință, ingineri, tehnicieni, n'au luat măsurile pentru pregătirea și selecționarea cadrelor calificate, n'au mobilizat organizațiile de masă și economice, etc.

În capitoul privind „Organizarea zonei de producție legumicolă în jurul Capitalei”, Hotărârea prevede crearea zonei legumicole în jurul Capitalei R.P.R., care în cursul anilor 1953-1954 trebuie să cuprindă o suprafață totală de 22.300 ha, din care în 1953 se vor cultiva cu legume

irigate 19.700 ha. Deasemenea, se vor cultiva cu cartofi timpurii neirigați 6.800 ha.

Zonele de producție și aprovizionare cu legume, zarzavaturi și cartofi timpurii a Capitalei cuprind gospodăriile și unitățile agricole de tot felul din raioanele Capitalei R.P.R. și din raioanele Vidra, Mihăilești, Răcări, Brănești, Snagov, Crevedia.

În continuare, Hotărârea stabilește că comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comitetele raionale de partid vor trebui să desfășoare o intensă muncă politică de masă, neîntreprită, răbdătoare și pricepută, pentru a convinge țărâna muncitoare să se unească — pe baza respectării stricte a liberului consimțământ — în gospodării colective și întovărășiri, în vederea specializării lor în cultura legumelor și zarzavaturilor.

Planul de producție legumicolă pe secțiunile se stabilește în felul următor: gospodăriile agricole de stat vor cultiva 7.346 ha, gospodăriile agricole anexe ale întreprinderilor și instituțiilor — 1.237 ha, întreprinderile „Agrozotehnică” și Capitala — 297 ha, gospodăriile agricole colective — 609 ha, întovărășirile agricole — 1.049 ha, iar în sectorul gospodăriilor agricole individuale se vor cultiva 9.138 ha.

În acest scop se vor iriga în anul acesta noi suprafețe de teren.

Totodată se stabilește sarcini amănunțite privind proiectarea, amenajarea, construirea sistemelor de irigații, etc.

În capitoul „Organizarea producției de legume și zarzavaturi pentru anul 1953” sunt stabilite sarcinile comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale cu privire la desfășurarea planului de producție legumicolă pe gospodării, stabilirea suprafețelor de semănături de răsadnițe și de legume timpurii ce vor fi cultivate în răsadnițe și seră, precum și sarcinile privitoare la identificarea și repartizarea raională a semințelor.

Uniunea regională a Cooperativelor de Consum București și Aprozar-ul vor achiziționa sămânța de cartofi timpurii și vor organiza transportarea lor din timp și distribuția către gospodăriile cultivatoare.

În Hotărâre se stabilește deasemenea sarcini cu privire la folosirea îngrășămintelor, construirea răsadnițelor cu materiale locale, încheierea de contracte pentru livrarea apei necesare irigațiilor terenurilor, etc.

Gospodăriile agricole de stat din zona de producție legumicolă a Capitalei vor angaja din timp muncitori permanenți, maștrii grădinari și grădinari. Sfaturile populare raionale și comunale vor sprijini gospodăriile agricole de stat în recutarea forțelor de muncă necesare.

Hotărârea recomandă gospodăriilor agrico-

le colective să utilizeze just și integral forțele de muncă proprii, să organizeze brigăzi și echipe legumicole permanente, să angajeze tehnicieni legumicoli și să recruteze dintre membrii lor elementele destoinice pe care să le trimită la școlile de brigadieri legumicoli.

Hotărârea acordă o mare atenție problemei cadrelor necesare, stabilind sarcini cu privire la recutarea, pregătirea și folosirea cadrelor pentru cultura legumelor, precum și cu privire la atragerea oamenilor de știință în sprîljinirea unităților și gospodăriilor pentru aplicarea unei tehnici superioare la cultivarea legumelor.

Organizațiile U.T.M. și U.F.D.R. vor desfășura o temeinică muncă de lămurire în rândurile tineretului și femeilor dela sate, în vederea sprîljinirii acțiunii de recutare a elevilor și pentru trimiterea de tineri și femei la cursurile pentru cultura legumelor.

Hotărârea stabilește sarcina de a se repartiza muncitorilor și funcționarilor terenurile necultivate din marginea orașului București, precum și măsuri privind organizarea transporturilor și distribuției legumelor.

În partea finală Hotărârea stabilește că comitetele executive ale sfaturilor populare și comitetele raionale de partid vor întocmi planuri de muncă asupra măsurilor politico-organizatorice necesare pentru mobilizarea întregului aparat de partid și a sfaturilor populare, a deputațiilor și comisiilor permanente și a tuturor organizațiilor de masă spre a participa activ la organizarea zonei de producție legumicolă, pentru aprovizionarea Capitalei.

Sunt prevăzute deasemenea o serie de măsuri și metode pentru desfășurarea muncii politice de masă, pentru desfășurarea activității câmpului cultural, a cluburilor, corurilor roșii și cercurilor micurîniste în vederea lămuririi țărânilor muncitoare asupra importanței organizării zonei de producție și a aprovizionării Capitalei cu legume și zarzavaturi.

Comitetele raionale de partid din oraș și regiunea București vor înființa organizațiile de bază din gospodăriile agricole de stat, din stațiunile de mașini și tractoare, din comunele și satele din zona legumicolă, în vederea întăririi rolului lor de conducători politici.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și comitetele de partid ale orașului și regiunii București obligă comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și comitetele de partid raionale să asigure un control permanent și sistematic pentru îndeplinirea Hotărârii cu privire la crearea zonei legumicole în jurul Capitalei.

Se schimbă viața muncitorilor forestieri dela Frasin

SUCEAVA (dela corespondentul nostru). La numai câțiva kilometri depărtare de Gura-Humorului, acolo unde se unește apa Subei cu apa Moldovei, se află două fabrici de cherestea. Pe vremea capitaliștilor, viața muncitorilor forestieri dela Frasin era neînchipuit de grea. În fabrică sau în pădure, la tălatur copacilor, muncitorul era nevoit să trădească din greu zi și noapte, în păduri, lucrând alături de bătrân, copil de 12-14 ani. De măsuri de protecție a muncii, lucrătorii, concedii, asistență medicală, nici nu puteau fi vorba.

În anul regimului de democrație populară, viața muncitorilor forestieri dela Frasin s'a schimbat cu mult. Atât fabrica de cherestea reconstruită cât și fabrica de lăzi au fost înzestrate cu mașini noi, transportoare de busteni și cărucioare la gatele. Multe dintre aceste mașini sunt sosește din U.R.S.S.

Deosebit de mult s'a schimbat și felul de muncă în pădure. Locușii celorlți și al viteilor care cărau altădată bustenii, a fost luat de minunate tractoare sovietice K.T. 12, de mașini-remorci și de alte mașini moderne, care ușurează considerabil munca oamenilor.

Pentru colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari s'au construit locuințe confortabile, bucătării igienice, cluburi, și fost amenajate biblioteci. În casele multor muncitori locușii lampii cu petrol a fost luat de becu electric. În comună s'a amenajat o stație de radiouri care și aproape fiecare muncitor și-a instalat în casă difuzor în locul cărucioarelor de altădată s'au deschis două cooperative.

Cu multă bucurie au primit muncitorii forestieri dela Frasin recenta Hotărâre a Consiliului de Miniștri, cu privire la înființarea organizațiilor și plății muncii în industria forestieră. „Pentru viața luminoasă de azi, pentru viitorul fericit de mâine — spune stăhanovistul Constantin Ivanov, a cărui metodă, lucrul la două gatele, a fost însușită de numeroși gateriști din țară — eu și toți muncitorii de aceluși hotărâri să luptăm pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani!”

Cărți apărute

● **Arhitectura în Republica Populară Română** — un volum cu planșe, E.S.P.L.A. (172 pag. 42 lei).

● **Documente de arhitectură românească** — 3 mape cu planșe. Editura Ministerului Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții. (Costul unei mape 13,30 lei).

● **Plenara Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Populară Română** — 15 Mai 1952. E.S.P.L.A. (84 pag. 1,15 lei).

● **În ajutorul celor ce urmează cursurile seriale de partid dela orașe și sate** — volumul II. Editura pentru literatură politică. (250 pag. 2 lei).

● **Culegere de lecții pentru instruirea activiștilor din comisiile de asigurări sociale de pe lângă comitetele de întreprindere și de secție.** Editura C.G.M. (92 pag. 1,29 lei).

● **Culegere de lecții pentru instruirea activiștilor din comisiile de aprovizionare și cantină, de grădinar și de locuințe muncitorești.** Editura C.G.M. (64 pag. 0,98 lei).

IN EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ

A apărut: **REVISTA DE PEDAGOGIE**

Nr. 1 Oct.-Dec. 1952
Organ al Institutului de Științe Pedagogice. 234 pag. 5 lei.

„Regatul liniștii”

Pe scena istoriei s'au perindat dealungul anilor personaje cu gusturi, pretenții și ambiții din cele mai ciudate. Eduard al III-lea, rege al Angliei, a avut chef să facă din Jartiera unei contese cea mai înaltă decorație engleză; ambițioșul Calligula nu a ezitat să-și proclame calul... senator, iar o seamă de „eroi” din țara noastră au fost satirizați de Caragiale prin Leonida Condescu, cel care avea ambiția ca expresul București-Berlin să oprească un minut, la Mizil.

Nici în zilele noastre nu au dispărut cu totul asemenea personaje. La Ploiești, s'au luit astăzi oameni care vor să-și întrecă în ambiții pe eroii lui Caragiale. Nu este vorba de niște X-I sau Y-I oarecare, ci de însuși tov. Zet Gheorghe, directorul adjunct al trestului petrolifer din localitate, și de apropiatul său colaborator Prunț, responsabil al serviciului de cadre al Institutului, care năzduce, pur și simplu, să înteleze un „regat al liniștii” la Urlați. Eroii lui Caragiale visau „să fie bine și tot românul să prospere”; concurenții lor de astăzi visează ca la Urlați, liniștea și deplina armonie să nu fie cu nimic tulburate de critica și autocritică.

Ideea „regatului liniștii” s'a născut, în capul acestor oameni, în următoarele împrejurări. Numeroși corespondenți voluntari din schela Urlați — schela care aparține trestului petrolifer din Ploiești — aveau „prostul obicei” să scrie zărele despre lipsurile care implicau bunul mers al producției în această întreprindere. Corespondenții voluntari ca Ioan Mihăilă, C. Bărbuceanu, D. Grigore, N. Duță și alții au criticat cu curaj o serie de stări de lucruri nesăbuite în munca de conducere și gospodărire a schelii. De pildă, acum câteva luni, din Urlați a plecat o corespondență către ziarul „Scânteia” și „Viața Sindicală”, în care se arăta că în industria forestieră, „Pentru viața luminoasă de azi, pentru viitorul fericit de mâine — spune stăhanovistul Constantin Ivanov, a cărui metodă, lucrul la două gatele, a fost însușită de numeroși gateriști din țară — eu și toți muncitorii de aceluși hotărâri să luptăm pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani!”

Corespondența apărută în ziare a pus în mișcare o serie de persoane „ultra sensibile” la critica. Inginerul Călarău era prieten la toată cu inginerul șef al schelii, Dragotescu; inginerul Dragotescu, la rândul lui, se avea bine cu inginerul șef al trestului; Tăvaru era săbălelele directorului Zet, care la rândul său avea ca sfetnic pe Prunț. După cum vedem, acest „lanț al săbielnicilor” se învergia tot mai sus, până în conducerea trestului.

Compătimitându-și prietenii și indignați de purtare corespondenților voluntari care avuseseră îndrăzneala să critice, fără aprobarea lor, pe niște „specialiști de neînlocuit” ai schelii, Inginerul Dragotescu, directorul Zet și mâna sa dreaptă, Prunț, au hotărât să la o serie de măsuri astfel încât, la Urlați, nimeni să nu mai ridice glasul. Pe față și prin mijloace mai oculte, cei trei au pornit o rafinată campanie de intimidare a corespondenților de presă. Astfel, inginerul Dragotescu la cerut corespondentului voluntar Mihăilă să... dea o declarație. Prunț împreună cu tov. Tună, directorul actual al schelii Urlați, au căzut de acord asupra „exilării” corespondentului Bărbuceanu în pădurea îndepărtată ale Iordăcheanului, unde să-și numească brigadier la câteva sate aflate acolo și unde, spre satisfacția celor ce urmăreau să înteleze „regatul liniștii”, corespondentul nu ar fi putut scrie decât despre vervele și copaci.

Directorul Zet și-a luat sarcina să teoretizeze nevoia de liniște. „Mai încet cu critica, că ajungem să descurajăm oamenii așa cum s'a întâmplat la Urlați!” — a declarat el, nu demult, într-o ședință care a avut loc la trest și în cadrul căreia cineva încercase să critice lipsa de activitate și interes a unui inginer.

Ce se întâmplase oare la Urlați, del-

ingrișura atât de mult pe directorul Zet în urma corespondenților publicate și a cercetărilor întreprinse de organele aparatului de stat, inginerii Călarău, Tăvaru, geologul Panătescu Petre, (fost comandant al poliției legionare din Moreni) și directorul schelii, Costache, au fost destituiți. Scăpați de nochiță, tehnicienii și inginerii cinstiți din schela s'au pus cu hărnicie pe muncă. Tânărul și înimosul inginer Toader Nicolae, de pildă, a dovedit prin fapte că știe să muncească de zece, de o sută de ori mai bine decât inginerul Vasile Călarău, sabotor socotit „specialist de neînlocuit în petrol” cu toate că era inginer... horticol.

Urmările acestor primiri — care s'au produs datorită sesizărilor corespondenților voluntari de presă — nu au întârziat să se arate. De unde până la sfârșitul lunii Iulie — când în întreprindere se mai aflau încă inginerul V. Călarău și celelalte elemente dusmănoase — schela deabia reușea, cu mari eforturi, să-și îndeplinească planul, în luna August planul la extracția țetului a fost îndeplinit și depășit, iar în luna Septembrie schela a obținut cea mai mare depășire de plan dela începutul anului.

La un moment dat se părea că eforturile celor trei de a întronia liniștea la Urlați nu au fost zadarnice. Timp de aproape două-trei luni de zile zărele nu au primit aproape deloc corespondențe din Urlați. Recent, la o ședință a corespondenților, care a avut loc la raionul de partid Cricov, corespondenții voluntari D. Grigore și N. Duță din Urlați, întrebați de ce nu mai scriu nimic au răspuns pur și simplu: „Ne este teamă să nu fim și noi persecutați ca și ceilalți corespondenți din schela noastră!”

În „regatul liniștii” — unde nu mai erau loc pentru critica de jos — fiecare încetuse să-și vadă mai departe de treabă, nestingherit de nimeni. Inginerul Dragotescu a continuat să caute mai departe „nod în papură” corespondenților voluntari; secretarul comitetului de partid, Ioan Olesanu, s'a dat și el după alte treburi, lăsând bală munca de partid; gazetele de perete au căzut în paragină; mizeria stăhanovistă lăncăște, producția a început să cam dea înapoi, etc. Și toate acestea s'au petrecut sub ochii Comitetului raional de partid Cricov, care nu a găsit cu cale să întreprindă mai nimic concret pentru a curma această situație.

Poate că și eci la Urlați, cu prilejul prelucrării documentelor Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, s'au pomenit cuvintele din raportul tovarășului Malenkov care arată că „este deosebit de important de a se asigură desfășurarea autorii și criticii de jos, de a se duce o luptă neîntârziată — ca împotriva celor mai răi dușmani ai partidului — împotriva aceluia care implică dezvoltarea criticii lipsurilor noastre, care înăbușă critica, care recurg la persecuții și prigoana pentru critică!”

Dar în „regatul liniștii” cei ce trebuiau să tragă primii învățăminte din aceste cuvinte au socotit că tot mai bine e în condiții de liniște, ca să-ți poți pune persoana la adăpost de orice neplăceri și critici. Cu seninătate filistină și mândrie de victoriile obținute la Urlați, directorul Zet și șeful de cadre Prunț, și-au tocmii un pictor care să le immortalizeze pe pânză, în ulei, chipurile lor de învingători infurnurați.

Inginerul Dragotescu, Prunț și directorul Zet uită însă, se pare, că liniștea care domnește la Urlați este prevenitoare de furtună. Și această furtună, care va trebui să măture pe birocrați și pe sugrumătorii criticii de jos, trebuie să o dezlanțue cât mai curând Comitetul regional de partid Ploiești și Ministerul Industriei Petrolului primind-și atmosfera îmbăcșită — cu totul neprietenică celui mai mic progres — din schela Urlați și spiritul de automulțumire din conducerea trestului petrolifer din Ploiești.

C. MITEA
H. DOLJAN

Concursul internațional de tenis de masă

Eri seară s'a încheiat concursul internațional de tenis de masă la care au luat parte reprezentativele masculine și feminine ale R. D. Germane și R.P.R. Desfășurată într-o atmosferă tovarășească și la un înalt nivel tehnic, această întrecere sportivă internațională a constituit o puternică manifestare a prieteniei dintre cele două popoare. Miile de spectatori care au asistat la această competiție au aplaudat cu însuflețire comportarea participanților la concurs, luptă dăruitoare a jucătorilor pentru a obține rezultate cât mai bune.

Cu acest prilej echipa feminină a țării noastre — alcătuită din jucătoarele A. Rozeanu și E. Zeller — a cucerit o victorie de seamă în fața reprezentativei R. D. Germane. La dobândirea acestui succes tânără jucătoare a echipei R.P.R., E. Zeller a dat o contribuție prețioasă, reușind să corectundă în totul încrederea și cinstea ei s'a acordat de a reprezenta colorie patriei noastre. Zeller a învins pe rând cele două jucătoare germane Herber și Horn, iar în partida de dublu s'a acomodat bine cu Angelica Rozeanu, formând un cuplu puternic, combativ, caracterizat prin coeziune și voință de a învinge.

Echipa masculină a R. D. Germane — alcătuită din jucătorii tineri — a luptat cu multă ardore, reușind să întrecă formația R.P.R. Cei 3 jucători germani, Schneider, Hauschman și Reiman au desfășurat un joc combativ, dovedind o bună pregătire și un nivel tehnic ridicat. Formația noastră nu a corespuns în totul așteptărilor. Spre deosebire de T. Reiter, care a jucat bine, F. Paneth și M. ales V. Vladone au comis numeroase greșeli.

Turneul individual al jucătorilor, câștigat de T. Reiter, a scos în evidență marele progres pe care l-au făcut în ultimul timp tinerii jucători M. Popescu și T. Harasztasi, care s'au clasat la locuri de frunte. Acești jucători, care au participat pentru prima oară la un concurs internațional, au dat dovadă de reale însușiri tehnice și tactice și au luptat cu o deosebită însuflețire. Printre cei învinși de M. Popescu și T. Harasztasi se numără și jucătorii germani Schneider și Reiman. Buna comportare a tinerilor jucători Popescu și Harasztasi, calitățile de care ei au dat dovadă în ultimul timp li situează printre fruntașii acestei ramuri de sport

și le deschid calea pentru a fi promovați în reprezentativa țării, cu prilejul viitoarelor concursuri.

Dintre jucătoarele participante la turneul individual, s'a remarcat în mod deosebit maestra sportului Angelica Rozeanu, care a câștigat toate partidele susținute cu 3:0.

Concursul Internațional de tenis de masă s'a bucurat de o bună organizare și de un bun arbitraj. El a constituit un nou mijloc de verificare a posibilităților jucătorilor noștri fruntași care se află în perioada de pregătire în vederea campionatelor mondiale. Ținând seama de rezultatele tehnice obținute de jucătorii și jucătoarele lotului R.P.R., Comisia Centrală de tenis de masă trebuie să-și sporească eforturile în buna pregătire a tinerilor E. Zeller, M. Popescu, T. Harasztasi și alții, pentru a fi promovați în echipa R.P.R. Deasemenea, în perioada ce ne desparte de data campionatelor mondiale este necesar să se organizeze noi întâlniri internaționale, pentru a da posibilitate membrilor lotului și Indosebi tinerilor jucători să se obișnuască cu jocurile grele.

Scrisoare din Vietnam

De curând, în Republica Democrată Vietnam a avut loc primul Congres național al muncitorilor fruntași în întrecerea patriotică.

În cadrul unui decor măreț, la marginea unei păduri întinse, s'a ridicat un adevărat orașel. O sală de ședințe, locuințe pentru delegați, săli de mese, biblioteci, expoziții, toate prevăzute cu lumină electrică. Toate acestea, construite într'un timp record de către muncitorii fruntași, contrastau puternic cu priveliștea înconjurătoare a junglei sălbatice.

Marea sală în care s'a ținut Congresul era plină de delegați și de invitați: reprezentanți ai Partidului Muncii, ai guvernului, ai Frontului Național, al parlamentului și al organizațiilor populare. În mijlocul unor aplauze furtunoase care au continuat vreme îndelungată au fost aleși în prezidiul de onoare Generalissimul Stalin, președintele Mao Tze-tsun, președintele Ho Și Min, Consiliul Mondial al Păcii, Federația Sindicală Mondială și Armata Populară Vietnameză.

Încă din luna 1948, președintele Ho Și Min a chemat poporul muncitor din Vietnam la întrecere patriotică pentru realizarea următoarelor obiective: lichidarea analfabetismului, lupta pentru ridicarea nivelului de trai și lupta pentru dobândirea victoriei asupra cetroptorilor străini. Chemarea președintelui Ho Și Min a fost întâmpinată cu entuziasm de întregul popor.

În cluda situației grele create de război, în întrecere au fost obținute rezultate însemnate. Congresul național al muncitorilor fruntași a ridicat la un nivel și mai înalt întrecerea patriotică.

Închipuiți-vă că cineva pășește într-o grădină cu dorința de a culege flori. El este însă pus în încurcătură, deoarece toate florile sunt frumoase și la fel de parfumate. Încercând să reducă cele mai semnifi-

ficative fapte dela Congresul nostru eu întâmpin această greutate în a alege ce este mai frumos și mai interesant și povestesc titl. Cum să putea să vă vedea într-o scrisoare minunatele acte de eroism, pildele neamurate care ilustrează abnegația și spiritul de sacrificiu al luptătorilor și muncitorilor noștri? Sunt nevoit să înlățesc doar câteva aspecte.

...Iată-l pe țierarul Ngo Gia Kham, unul din glorioșii noștri eroi ai muncii. În 1944 lupta de partizan împotriva imperialiștilor Japonezi era în toi. Partidul l'a însărcinat pe tovarășul Kham să procure arme. Cu mijloace improvizate el a organizat un atelier secret. Cu prima grenadă fabricată de el partizanii au ucis 11 soldați Japonezi.

Dela începutul războiului patriotic împotriva colonialiștilor francezi el a fost însărcinat cu fabricarea de cartușe. Din scule și resturi de metal, Kham a organizat un atelier într-o peșteră. La început cu greu puteau fi produse 600 de cartușe pe zi. Organizându-și și raționalizându-și munca, el a reușit să mărească producția zilnică și a găsit deasemenea mijloace pentru a produce explozibilul care ne lipsea.

În cluda marilor dificultăți provocate de război — lipsa de mașini și materii prime, necesitatea ca atelierul să se mute din loc în loc pentru a evita bombardamentele aviației dușmanului — tovarășul Kham a reușit să organizeze trei mici uzine pentru fabricarea de armament. Pentru fabricarea de unelte necesare săpării rapide a tranșelor el a inventat mașini-unelte care permit o sporire a producției de 8.500% l Datorită acestui fapt au fost economisite 12 milioane de plăștri de cărbune și 110.000 ore-muncă.

Făcând diferite experiențe în fabricarea armelor și munițiilor el a fost rănit de

trei ori. Cu toate acestea nu și-a părăsit postul de luptă. În întrecere patriotică, atelele condate de tovarășul Kham au fost întotdeauna date ca exemplu. Pentru meritele sale el a primit Medalia Războiului Patriotic, Diploma de Onoare a lui Ho Și Min, Medalia Meritului Muncii și titlul de Erou al Muncii.

Nguyen thi Chien este o țărâncă săracă. În vârstă de 23 de ani. Ea luptă dela începutul războiului patriotic. Într-o vreme Chien era agent de legătură între grupele clandestine dintr'un ținut cotropit de colonialiștii francezi. Alături de mai mulți tovarășii, ea a reușit să organizeze aici celele de partid și un detașament de partizane. Prinsă de autoritățile franceze, tovarășa Chien a reușit să evadeze și să ajungă în regiunile eliberate.

În perioada de întrecere dela 19 Mai la 20 Decembrie 1951, tovarășa Chien a condus cu succes 10 acțiuni de luptă ale partizanilor. Ea însăși a capturat dela cetroptorii francezi 15 puști și a făcut 20 de prizonieri, printre care și un locotenent francez.

Pentru curajul și meritele sale, Congresul Național l'a decernat în unanimitate tovarășei Chien titlul de Erolă a luptelor de partizan.

Ciap van Khuong, supranumit „Leopardul”, a intrat dela vârsta de 16 ani în secțiunea Tinerilor Partizani. În 1948 el a fost primit în Armata Populară Vietnameză. Ciap van Khuong s'a evidențiat în mod deosebit în bătălia dela Nin Bin (Iunie 1951). Nin Bin este o capitală de provincie. Poziția principală a armatelor Inamicului se afla pe un munte înalt și stâncos. Inamicul pretindea cu îngâmfare că poziția este de necucerit. Regimentul lui Khuong a primit misiunea de a cuceri Nin Bin-ul. Când s'a dat ordinul de atac, Khuong, în fruntea companiei sale, s'a avântat înainte. Gloantele inamice cădeau ca grindina. Khuong s'a agățat de colțurile stâncii, s'a cățărât și a reușit apoi

să monteze explozibilul în peretele cazematei pe care a aruncat-o în aer.

Împreună cu alți doi tovarășii, Khuong s'a repezit asupra celor de a doua cazemate care și ea a fost aruncată în aer. Khuong a fost îngropat sub dărâmături, dar el a reușit să se strecoare printre dărâmături. Urmărindu-l pe soldații inamic în tranșee, l'a nimicit și a pornit de astă dată la atac asupra celui de a treia cazemate, spre care s'a cățărât improvizându o „scară vie” din umerii tovarășilor săi. Inamicul a aruncat grenadă după grenadă. Dar cu toată rezistența îndârjită a colonialiștilor francezi a reușit cucerită și a treia cazemata. În fața ostașilor Armatei Populare Vietnameze se înalță adăpostul comandantului francez, din care mitraliera și puștiile vărsau foc neîntrerupt. Pentru a-l cuceri Khuong a folosit o strategie. El s'a făcut că dă ordin unor trupe imaginare să încercuască adăpostul și să se pregătească să-l arunce în aer. Apoi l'a somat pe dușmanii să se predea. Mai întâi au apărut, cu mâinile ridicate în sus, mercenarii colonialiștilor francezi, apoi s'a predat însuși comandantului francez.

În cursul acestui lupte Khuong a fost rănit de trei ori dar a ucis 57 de soldați inamic și a capturat alți 80.

Quang Vinh, erou a 300 de lupte, în vârstă de 30 de ani, e un țărân sărac. Dela începutul luptei de eliberare el s'a remarcat ca un bun luptător, distrugând cu grenade 3 vagoane de muniții ale dușmanului și nimicind un detașament de soldați al corpului expedițional francez. Vinh are la activii său mai multe sute de inamici uciși. Meritul său cel mai mare este însă acela de a fi aruncat în aer un vas de război francez, pe bordul căruia se afla un batalion de soldați.

La van Cau este de origine To (una din minoritățile naționale din Vietnam). La vârsta de 16 ani, a declarat că are 18 ani numai pentru a putea fi primit în armata populară. El s'a evidențiat în mai multe lupte și mai ales în cursul ofensivelor forțelor populare vietnameze din Octombrie 1950. Pe vremea aceea avea 19 ani. Grupul său de dinamitori a căpătat misiunea de a deschide o breșă pentru înaintarea detașamentelor de asalt. Tovarășii dela grupa sa au fost cu toții răniți unul

după altul. Numai La van Cau rămănea neatinț. Strigând tovarășilor săi: „Vă voi răzbuna!”, el a sărit cu repeziune peste tre tranșee. Dar o rafală de mitralieră s'a abătut asupra lui sfărâmându-i brațul drept. Revendind-și în simțiri, și-a spus în sinea sa: „Sunt membru al partidului, trebuie să-mi fac datoria până la capăt!” S'a ridicat și a rugat pe un tovarăș, care tocmai se apropie de el, să-l taie cu cuțitul ciotul de braț care atârna. S'a întors în tranșee și cu brațul cercat rămăseș nevătămat a adus un pachet cu explozibili și grenade cu care a pornit apoi din nou spre inamic. Cu ajutorul mâinii stângi, el a aruncat două grenade în cazemata inamicului. Soldații dușmanii au continuat totuși să tragă. Atunci tovarășul Cau a folosit explozibilul. Deabia s'a dezlăsat câțiva pași când o explozie puternică l'a asvârlit la pământ. După ce și-a revenit a avut fclărea că vadă că din cazemata dușmanului nu mai rămăseș nimic. După ce

